

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserte) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpsolati.

Štev. 3.

V Ptuj v nedeljo dne 7. februvarja 1904.

V. letnik.

Našim naročnikom.

Prosimo naše cenjene naročnike, da nam nemudoma vpošljejo vsakojako še zaostalo naročnino!

Ako kak naš naročnik lista „Štajerc“ ne dobi redno v roke, kakor bi to moralo biti, tedaj naj nam to nemudoma naznani, ker mi smo pripravljeni, take nedostatke, nagajivosti ali celo klubovanje takoj višjemu poštному uradu naznani, kjer se bode naši pritožbi gotovo ustreglo. Pišete nam vašo zadevo lahko s kako poštno dopisnico ali „karto“.

Novi naročniki dobijo vse letošnje številke našega lista s prvo naročeno številko doposlane.

Kaj nam manjka?

Lepa je naša domovina. Tla so rodovitna in podnebje je ugodno in zdravo, kakoršnega ima le malo krajev na naši zemlji. Koder se gibljejo delavne roke in se rodovitnost naših polja, travnikov in vinogradov, sadunosnikov in gozdov po razumnem načinu izkorišča, se razun malih izjem po vsej naši domovini v primeri z drugimi kraji z istim podnebjem najde povoljno občno blagostanje. Resnično je sicer, da nam prizadevajo različne naravne sile, vremenske neizgode, vsakoteri mrčes ter živalske in rastlinske bolezni tu in tam mnogo neprilik ali celo jako občutljivo škodo, toda povprečno naj bodimo z našo domovino zadovoljni ter Stvarniku za njo hvaležni. Mnogo, mnogo je krajev, ki imajo z našimi isto lego, pa so v marsikaterem obziru na veliko slabšem. Slovenci spadamo k tistim narodom, ki se pečajo večinoma s poljedelstvom in ravno to imamo v tem sestavku v mislih, kajti z deželami, v katerih prevladuje industrija,

(obrtništvo) se naši kraji ne zamorejo primerjati; industrija leži v slovenskih krajih še v plenica.

Biti bi morali toraj z našimi razmerami in našim stanjem zadovoljni. Slučajne neizgode večinoma nimajo trajnih nasledkov, potrebno je le nekoličkaj potrpežljivosti in udanosti v Božjo previdnost, in vse neprijetnosti se dajo prenesti, vsaka škoda popraviti. Ni ga človeka na svetu, kateremu bi šlo vse po njegovi volji in pogovor pravi, da še Bog ne zamore vsakomur ustreči — vsaka glava ima svoje misli, svojo voljo, svoje želje. Tako je bilo, odkar človeški rod na zemlji biva in bode ostalo dotlej, ko bode poslednji človek oči zatisnil. Dete se posolzi, ko pride na svet, starček se s solzami v očeh od tega sveta posloviti.

V obče imamo dovolj pogojev, da bi se smeli čutiti zadovoljne in srečne. Eden poglavitnih pogojev za našo zadovoljnost in srečo pa nam manjka, in to je ljubi mir. Kjer ne vlada mir, tam ni zadovoljnosti, ni prijateljstva, ni vzajemnosti in tudi ne sreče. Sovražstvo, škodoželjnost, prepiri in boji so na dnevnem redu in življenje je ljudem le težnja, nevšeča in neljuba potreba, sila, katerej se morajo nehote uklanjati.

Priprosto slovensko ljudstvo je miroljubnega značaja, to nam pričuje njegova zgodovina od dobe, ko so v njej Slovenci prvič nastopili in do današnjega dne. Medsebojno so živeli v miru in slogi, odkar so si postavili v naših pokrajinah svoja stanovanja. V miru so živeli pa tudi s svojimi sosednimi ljudstvi, bodisi kateregakoli plemena. Le navalom divjih Obrov in Turkov so se krepko v bran postavili ter se tako pogina rešili. Proti svojim oblastnikom so se spuntali le eno edino-